

نخنان پیامبر (ص) در مورد ماه مبارک رمضان

مردم! ماه خدا با برکت و رحمت و بخشش گناهان نزدیک است؛ ماهی که نزد خدا برترین ماه ها، روزهایش برترین روزها، شبهایش بهترین شبها و ساعت‌های آن بهترین ساعتهاست؛ ماهی است که در آن به میهمانی خدا دعوت شده و شما را در این ماه از کسانی قرار داده اند که شایسته کرامت خدا هستند. نفس کشیدن شما در آن تسبیح و خوابیدنتان در آن عبادت و عمل شما در آن مقبول و دعای شما در آن مستجاب است. پس با نیت‌هایی راست، و دل‌هایی پاک از خدا بخواهید شما را موفق به روزه آن، و خواندن کتابش نماید. بدبخت کسی است که از آمرزش خدا در این ماه بزرگ محروم شود.

با تشنگی و گرسنگی خود در آن، گرسنگی و تشنگی روز قیامت را بیاد آورید. به فقیران خود صدقه بدهید؛ بزرگان خود را در آن احترام کنید؛ کوچکترها را مورد رحمت خود قرار دهید و صلّه رحم بجا آورید. زبانهای خود را حفا کرده، دیدگان خود را از آنچه نگاه به آن حلال نیست و گوش‌های خود را از آنچه گوش دادن به آن حلال نیست، نگهدارید. با یتیمان مردم مهربانی کنید تا با یتیمان شما مهربانی شود. به درگاه خداوند از گناهان خود توبه کنید. هنگام نماز دست‌هایتان را با دعا بطرف بالا بلند کنید؛ زیرا این وقت بهترین اوقات است و خداوند در آن هنگام با نظر رحمت به بندگانش نگاه کرده و هنگامی که از او بخواهند و با او مناجات نمایند، جواب آنان را می‌دهد. و اگر او را صدا بزنند، به آنان لبیک می‌گوید. و اگر دعا کنند، دعایشان را مستجاب می‌کند.

مردم! شما زندانی اعمال خود می‌باشید، با استغفار خود را آزاد کنید. پشتهایتان از گناه سنگین است با طولانی نمودن سجده های خود آن را سبک نمایید. بدانید خداوند به عزت خود سوگند خورده است که سجده کنندگان و نمازگزاران را عذاب نکند و در روزی که مردم برای پروردگار جهانیان بر می‌خیزند، آنان را با آتش نترساند.

مردم! کسی که به مؤمن روزه داری افطار بدهد، ثواب آزاد کردن یک بنده و آمرزش گناهان گذشته خود را دارد. عرض کردند: رسول خدا! همه ما نمی‌توانیم این کار را انجام دهیم. حضرت (صلی الله علیه و آله و سلم) فرمودند: از آتش بپرهیزید، گر چه با نیم دانه خرمایی. از آتش بپرهیزید گر چه با جرعه آبی.

مردم! هر کدام از شما که اخلاق خود را در این ماه اصلاح کند، روزی که در صراط پاهای لغزد، جوازی بر صراط خواهد داشت. و هر کدام از شما که بر بنده و کنیز خود آسان بگیرد، خداوند در حساب بر او آسان خواهد گرفت؛ و کسی که شر خود را در آن باز دارد، خداوند در روزی که او را ببیند غضب خود را از او باز می‌دارد. کسی که یتیمی را بزرگ بدارد، خداوند در روزی که او را ببیند او را بزرگ خواهد داشت؛ و کسی که در این ماه صلّه رحم کند، خداوند روزی که او را ببیند او را به رحمت خود وصل می‌کند. کسی که در آن قطع رحم کند، خداوند روزی که او را ببیند رحمت خود را از او قطع خواهد نمود. و کسی که یک نماز مستحبی بخواند خداوند برای او خلاصی از آتش می‌نویسد. و کسی که عمل واجبی انجام دهد ثواب کسی که هفتاد واجب را در ماهی غیر از این ماه انجام دهد، خواهد داشت. و کسی که در این ماه زیاد بر من صلوات بفرستد، روزی که ترازوها سبک است، خداوند ترازوی او را سنگین می‌نماید. و کسی که یک آیه از قرآن بخواند، مانند پاداش کسی که قرآن را در ماهی غیر از این ماه ختم کند، خواهد داشت.

مردم ! درهای بهشت در این ماه باز است ، از پروردگار خود بخواهید آن را به روی شما نبندد؛ درهای جهنم نیز بسته است از پروردگار خود بخواهید آن را به روی شما باز نکند؛ شیاطین هم در زنجیرند، از پروردگار خود بخواهید آنان را بر شما مسلط نکند.

امیرالمؤمنین (علیه السلام) فرمود : برخاستم و عرض کردم یا رسول خدا! برترین اعمال در این ماه چیست ؟ فرمودند : اباالحسن ! برترین اعمال در این ماه دوری گزیدن از حرام های خدای عزیز و بزرگ است . سپس گریه کرد. عرض کردم چرا گریه می کنی رسول خدا؟ فرمود: علی ! بخاطر حلال شمردن تو در این ماه است ؛ گویا با تو هستم و تو برای پروردگارت نماز می خوانی و بدبخت ترین اولین و آخرین ، همانند ((پی کننده شتر ثمود)) ضربه ای به جلو سرت می زند که موی صورتت با آنان رنگین می شود.

امیرالمؤمنین (علیه السلام) فرمود: عرض کردم : رسول خدا (صلی الله علیه و آله و سلم) ! آیا در آن حال دینم سالم است ؟ فرمود: آری دینت سالم است . سپس فرمود: علی ! کسی که تو را بکشد مرا کشته و کسی که با تو دشمنی کند با من دشمنی نموده و کسی که به تو ناسزا بگوید، به من ناسزا گفته ، زیرا تو مانند نفس من هستی روح تو از روح من و سرشت تو از سرشت من است ؛ خدای عزیز و بزرگ مرا آفرید؛ تو را نیز آفرید و مرا برگزید! و تو را؛ من را برای پیامبری انتخاب نمود و تو را برای امامت اختیار کرد .

بنابراین کسی که امامت تو را انکار کند پیامبری من را انکار کرده . علی ! تو وصی من ، پدر فرزندانم ، همسر دخترم و جانشین من در میان امتم در زندگی من و بعد از مرگ من هستی . امر تو امر من و نهی تو نهی من است . به کسی که مرا به پیامبری برانگیخته و مرا بهترین مردم قرار داد، قسم می خورم که تو حجت خدا بر خلق او و امین او بر رازش ، و جانشین او در میان بندگانش می باشی ((.))

بخش عترت و سیره تبیان

منبع: المراقبات

مرحوم آیت الله حاج میرزا جواد ملکی تبریزی (ره)

مترجم : ابراهیم محدث بندرویگی